

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 024851 20 Uvp
Banja Luka, 8.12.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija: Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Ljiljane Bošnjak Glizijan i Strahinje Ćurkovića, kao članova vijeća, uz učešće Mire Mačkić, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi „P.S.“ d.o.o. I. N.S. (u daljem tekstu: tužilac), zastupano po direktoru Z.K., a on po Zajedničkom odvjetničkom uredu – odvjetnika S.I.-L. i L.B. iz Č., protiv rješenja broj: ... od 3.5.2019. godine Ministarstva... (u daljem tekstu: tuženi), u predmetu produženja licence za priređivanje elektronskih igara na sreću u drugim objektima, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj: 11 0 U 024851 19 U od 18.2.2020. godine, u sjednici vijeća, održanoj 8.12.2021. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se uvažava, presuda Okružnog suda u Banjaluci broj: 11 0 U 024851 19 U od 18.2.2020. godine se ukida i predmet vraća nižestepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Obrazloženje

Pobijanom presudom je odbijena tužba, podnesena protiv osporenog akta tuženog, bliže navedenog u uvodu ove presude, a njime je, stav 1. dispozitiva, poništen zaključak Uprave broj ... od 14.3.2019. godine, a stavom 2. dispozitiva je odbijen zahtjev tužioca za produženje licence za priređivanje elektronskih igara na sreću u drugim objektima, kao neosnovan.

Odbijanje tužbe je obrazloženo zaključkom nižestepenog suda da je osporeni akt pravilan i zakonit, jer da je tužilac posjedovao licencu, izdatu sa rokom važenja od deset (10) godina, za period od 16.03.2009. godine pa do 16.03.2019. godine; da je 14.09.2018. godine podnio zahtjev za produženje licence, prema članu 18. stav 3. Zakon o igrama na sreću („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 111/12), kojim je propisano da se zahtjev za produženje licence podnosi Upravi..., najkasnije šest (6) mjeseci prije isteka roka na koji je licenca data; da je zaključkom broj: ... od 14.03.2019. godine Uprava... zahtjev odbacila, kao neblagovremen, uz primjenu odredbe člana 18. stav 3. Zakona o igrama na sreću; da je tuženi, u žalbenom postupku, a osporenim aktom, stavom 1. dispozitiva navedeni zaključak poništio, ocjenjujući zahtjev za produženje licence blagovremenim i da je tačkom 2. dispozitiva odbio zahtjev za produženje licence za priređivanje elektronskih igara na sreću, s pozivom na stav 3. člana 119. važećeg Zakona o igrama na sreću („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 22/19), koji je stupio na pravnu snagu 19.3.2019. godine, jer da je ranija licenca istekla sa danom 16.3.2019. godine, zbog čega se nije mogla produžiti.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužilac osporava njenu zakonitost u skladu sa članom 35. stavom 2. Zakona o

upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS). U zahtjevu navodi da je zahtjev za produženje licence od 16.3.2009. godine, koja je izdata na period od 10 godine, to jest do 16.3.2019. godine, podnio blagovremeno dana 14.9.2018. godine, prema Zakonu o igrama na sreću („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 111/12), šest mjeseci prije prestanka važenja odobrenja, ali da je prvostepeni organ taj zahtjev nezakonito odbacio, što je potvrdio tuženi osporenim aktom, s obzirom da je poništio taj zaključak i utvrdio da je zahtjev podnesen blagovremeno. Međutim, tuženi je u ponovljenom postupku, u stavu 2. dispozitiva odbio zahtjev za produženje licence, jer je primjenio Zakon o igrama na sreću („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 22/19), što je nezakonito i nepravedno postupanje, kojim mu se nanosi velika šteta, dok se nižestepeni sud u pobijanoj presudi ne očituje na bitne navode tužbe, čim je postupao suprotno odredbi člana 33. ZUS, pa je učinio povredu postupka, koja je od uticaja na rješenje upravne stvari. Posebno ističe da je neprihvatljiv stav nižestepenog suda, kada u razlozima presude navodi da je tužiocu bila omogućena zaštita izjavljivanja pravnog lijeka, zbog nedonošenja rješenja u propisanom roku po njegovom zahtjevu, kojeg tužilac nije koristio, pa na taj način sud prebacuje odgovornost na tužioca za nepravilan i nezakonit rad upravnih organa. Smatra da ne može snositi štetne posljedice zbog činjenice da je Uprava... nezakonito odbacila njegov zahtjev, umjesto da donese rješenje, kojim bi produžila važnost licence u vrijeme važenja Zakona o igrama na sreću („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 111/12), a ispunjavao je sve uslove da mu se licenca produži na još 10 godina. Ističe da je nižestepenom sudu dostavio stav Okružnog suda u Banjaluci, izražen u presudi broj: Gž-687/08 od 29.5.2008. godine u kojoj je taj sud utvrdio da „tražilac izvršenja ne može snositi štetne posljedice zbog neažurnog postupanja suda, kod toga da je predmetni prijedlog za dozvolu izvršenja podnesen na osnovu izvoda iz poslovnih knjiga, koji je, po tada važećem zakonu, imao karakter vjerodostojne isprave, a koji karakter nema po zakonu koji je na snazi u vrijeme odlučivanja po prijedlogu izvršenika“, o čemu se nižestepeni sud takođe nije izjasnio u pobijanoj presudi. Dakle, Uprava... je nezakonito odlučila kada je 14.3.2019. godine zaključkom odbacila predmetni zahtjev, kao neblagovremen, zbog čega je tuženi u žalbenom postupku morao, ne samo poništiti taj zaključak, nego i zahtjev uvažiti i prethodnu licencu produžiti na rok od 10 godina, o čemu sve pobijana presuda nema razloge. Zbog navedenog je predložio da se zahtjev uvaži, pobijana presuda preinači, na način da se tužba uvaži, a osporeni akt izmijenjeni u tački 2. dispozitiva na način da se licenca produži na period od 10 godina, te da vrijedi do 17.3.2029. godine.

U odgovoru na zahtjev tuženi osporava sve navode zahtjeva, a podržava razloge osporenog akta i pobijane presude i predlaže da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev i spise predmeta, na osnovu člana 39. ZUS, ovaj sud je odlučio, kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Iz stanja upravnog spisa proističe da je tužilac, dana 14.9.2018. godine, u skladu sa odredbom člana 18. stav 3. Zakona o igrama na sreću („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 111/12) podnio zahtjev za produženje navedene licence prije isteka šest mjeseci, a koja mu je odobrena rješenjem Uprave... broj: ... od 20.3.2014. godine za priređivanje elektronskih igara na sreću, sa rokom važenja od 10 godina, a na osnovu posebnog odobrenja od 16.3.2009. godine, tako da je isto važilo do 16.3.2019. godine. Odlučujući o tom zahtjevu Uprava... je donijela zaključak broj: ... od 14.3.2019. godine, kojim je zahtjev odbacila, kao neblagovremen, pa je tuženi, osporenim aktom isti poništio, iz razloga što je utvrdio da je zahtjev blagovremeno podnesen. Konačno je o tom zahtjevu odlučio tuženi, u stavu 2. dispozitiva, na način da je zahtjev odbio, uz obrazloženje da je u međuvremenu, a dana 19.3.2019. godine, stupio na snagu Zakon o igrama na sreću („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 22/19), koji se, shodno odredbi člana 119. stav 3. primjenjuje na postupke koji su započeti do dana stupanja na snagu tog zakona, prema kojem tužilac ne ispunjava uslove za produženje licence, s obzirom na sadržaj člana 6. stav 1., člana 7.

stav 4. i člana 36. do 39. važećeg zakona, prema kojim odredbama je propisano, da isključivo Lutrija Republike Srpske podnosi zahtjev za dobijanje odobrenja za priređivanje elektronskih igara na sreću samostalno, ili u saradnji sa drugim privrednim društvima putem formiranja jednog zajedničkog privrednog društva, u kojem Lutrija ima većinsko učešće u kapitalu i u odlučivanju društva, izuzev klasične tombole. Pobijanom presudom je odbijena tužba iz razloga koji su već navedeni.

Pobijana presuda nije pravilna i zakonita, kako to osnovano tužilac navodi u zahtjevu.

Nejasnim se ukazuju razlozi nižestepenog suda u pobijanoj presudi u odnosu na zakonitost pobijanog rješenja tuženog u stavu 2. dispozitiva, kojim je odbijen zahtjev tužioca za produženje licence za priređivanje elektronskih igara u drugim objektima. Naime, sud zaključuje da propusti Uprave... nemaju za posljedicu nezakonitost osporenog rješenja tuženog, ali za to ne daje nikakve razloge i pored utvrđenja da je tužilac, shodno članu 18. stavu 3. Zakona o igrama na sreću („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: broj 111/12) blagovremeno podnio zahtjev za produženje licence i da je o tom zahtjevu nezakonito odlučila Uprava... zaključkom od 14.3.2019. godine, koji je poništen stavom 1. dispozitiva osporenog akta. Prema razlozima tuženog u osporenom aktu uvažena je žalba tužioca, taj zaključak poništen, a nakon utvrđenja da je tužilac blagovremeno podnio zahtjev, prije isteka roka od 6 mjeseci važenja ranije licence. Tuženi je odluku iz stava 1. dispozitiva donio primjenom Zakona o igrama na sreću iz 2012. godine, jer je i zahtjev za produženje licence podnesen po tom zakonu, pa je pravilno bilo odlučiti o žalbi upravo primjenom istog propisa. Međutim, nejasan je zaključak nižestepenog suda da nije bilo osnova za primjenu člana 119. stav 4. Zakona o igrama na sreću („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 22/19), kao izuzetka od stava 2. tog člana, iz razloga što je ranije data licenca istekla sa danom 16.3.2019. godine, te da se ista nije mogla produžiti, jer se postupanje prvostepenog organa, odnosno Uprave... ne može staviti na teret tužiocu, na što je ukazao tužilac u tužbi. Razlozi pobijane presude, koji se odnose na tvrdnju da je tužiocu omogućena zaštita izjavljivanja pravnog lijeka zbog nedonošenja rješenja organa uprave u propisanom roku, koje tužilac očigledno nije koristio, kose sa predmetnim slučajem. Naime, Uprava... je imala na raspolaganju period duži od 6 mjeseci da odluči o podnesenom zahtjevu za produženje licence za priređivanje elektronskih igara na sreću, te je trebala o tom zahtjevu odlučiti po tada važećem propisu, jer tužilac nije imao mogućnost da utiče u kom će to roku odlučiti ta uprava, pa se i posljedice nezakonitog rada organa uprave ne mogu staviti na teret tužiocu. Zbog toga razlozi pobijane presude ne daju odgovor na sve tužbene navode, zbog čega se ni zaključak nižestepenog suda da je osporeni akt pravilan i zakonit se sa sigurnošću ne može ispitati. Na taj način je nižestepeni sud povrijedio odredbu člana 33. ZUS, jer nije cijenio sve pravno relevantne navode tužbe.

Zbog navedenog su se ostvarili razlozi iz člana 35. stava 2. ZUS da se zahtjev uvaži, pobijana presuda ukine i predmet vrati nižestepenom sudu na ponovno odlučivanje, zbog čega je donesena presuda kao u izreci, na osnovu člana 40. istog propisa.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić